

Arrest van het Hof (Tweede Kamer)  
van 14 december 1965<sup>1</sup>

Samenvatting

1. *Ambtenaren — Aanwerving — Vergelijkend onderzoek — Beroep gericht tegen het benoemingsbesluit — Ontvankelijkheid van de conclusies tot vernietiging van een vergelijkend onderzoek*  
(*Statuut van de ambtenaren, artt. 29 en 91*)
2. *Ambtenaren — Aanwerving — Vergelijkend onderzoek — Opening of heropening — Uitsluitende bevoegdheid van de administratie — Grenzen van de bevoegdheden van het Hof*  
(*Statuut van de ambtenaren, art. 29*)

1. De conclusies die betrekking hebben op een vergelijkend onderzoek zijn slechts ontvankelijk voor zover zij het tegen het benoemingsbesluit gerichte beroep ondersteunen.

2. Het behoort uitsluitend tot de bevoegdheid van het tot aanstel-

ling bevoegde gezag om te beoordelen of het gewenst of noodzakelijk is een vergelijkend onderzoek te organiseren. Het Hof kan dus niet de opening of heropening van een vergelijkend onderzoek bevelen zonder inbreuk te maken op de prerogatieven van het administratieve gezag.

---

In de zaak 11-65 :

DOMENICO MORINA,

meester in de rechten, ambtenaar bij het Europese Parlement, vertegenwoordigd en bijgestaan door Mr. Camille Linden, advocaat te Luxemburg, te wiens kantore, 1, rue Schiller te Luxemburg, hij ten deze domicilie heeft gekozen,

verzoeker,

tegen

1 — Procestaal : Frans.

HET EUROPESE PARLEMENT,

vertegenwoordigd door zijn secretaris-generaal, Hans Robert Nord, als zijn gemachtigde, bijgestaan door Mr. Alex Bonn, advocaat te Luxemburg, te wiens kantore, 22, côte d'Eich, Luxemburg, het ten deze domicilie heeft gekozen,

verweerder,

betreffende :

- nietigverklaring van het interne vergelijkend onderzoek B 10 voor de vervulling van een plaats van adjunct-assistent bij het directoraat-generaal van de administratie;
- nietigverklaring van de twee besluiten van de secretaris-generaal van het Europese Parlement, waarbij mevrouw Marie-Thérèse Louwage onderscheidenlijk werd benoemd tot het ambt B 5 en tot het ambt B 4;

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

samengesteld als volgt :

W. Strauß, Kamerpresident,  
A. M. Donner en R. Monaco (Rapporteur), Rechters,  
Advocaat-Generaal : J. Gand,  
Griffier : A. Van Houtte,

het volgende

## ARREST

### TEN AANZIEN VAN DE FEITEN

#### I — Overzicht van de feiten

Overwegende dat de feiten die aan het beroep ten grondslag liggen als volgt kunnen worden samengevat :

1. Verzoeker is op 17 november 1958 door het Europese Parlement op een zogenaamd contract „van Brussel” aangesteld tegen een salaris dat, vergeleken met het Statuut van het personeel van de E.G.K.S., overeenkomt met de rang C 12 (thans C 3).

Op 1 juni 1959 is hij bevorderd tot de rang C 11 en in maart 1962 tot de rang C 10 (respectievelijk C 2 en C 1 volgens het tegenwoordige Statuut van de ambtenaren).

Op 13 december 1962 is hij onder het nieuwe Statuut in vaste dienst aangesteld in de rang C 3, salaristrap 2, met ingang van 1 januari 1962. Bij besluit van de secretaris-generaal van dezelfde datum, is hij bevorderd tot de rang C 1, salaristrap 1, met ingang van 1 maart 1962.

2. Op 1 oktober 1964 werd het interne vergelijkend onderzoek op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken B 10 aangekondigd, ter voorziening in een vacante plaats van adjunct-assistent (loopbaan B 5-B 4) bij het directoraat-generaal van de administratie (afdeling personeel). De tekst van de aankondiging van de vacature luidde als volgt :

„Ambt : adjunct-assistent (loopbaan B 5/4) bij het directoraat-generaal van de administratie (afdeling personeel). Aanstelling geschiedt in de rang 5.

I — *Aard der werkzaamheden*

- Het bijhouden van de dossiers aangaande sollicitaties en van de daarop betrekking hebbende correspondentie;
- het voorbereiden van de aanwervingsprocedures (aankondiging van vacatures, overplaatsingen, vergelijkende onderzoeken, examens en tests);
- het bijhouden van de personeelssituatie — statistieken.

II — *Vergelijkend onderzoek*

Dit onderzoek zal geschieden op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken.

III — *Vereisten*

- Een goede algemene ontwikkeling op het niveau van middelbaar onderwijs of een daarmee gelijk te stellen beroepservaring;
- gevoel voor orde en goed stylist.

IV — *Talenkennis*

Een grondige kennis van één van de officiële talen van de Europese Gemeenschappen en een goede kennis van een der andere officiële talen der Gemeenschappen. Om redenen van functionele aard wordt in ieder geval een goede kennis van de Franse taal geëist.”

Verzoeker heeft gesolliciteerd en kreeg op 2 december 1964 bericht dat zijn naam was geplaatst op de door de jury opgestelde lijst van geschikte kandidaten.

Bij besluit van 19 november 1964 stelde het tot aanstelling bevoegde gezag mevrouw Marie-Thérèse Louwage met ingang van 1 december 1964 aan op de openstaande plaats. Ten tijde van haar aanstelling in rang B 5 was mevrouw Louwage ingedeeld in rang C 1.

3. In februari 1965 is mevrouw Louwage aangesteld in de rang B 4, met ingang van 1 december 1964.

Op 17 februari 1965 heeft verzoeker het onderhavige beroep ingesteld;

## II — Conclusies van partijen

Overwegende dat *verzoeker* in zijn verzoekschrift concludeert dat het den Hove behage :

„Het onderhavige beroep ontvankelijk te verklaren;  
Zich bevoegd te verklaren er kennis van te nemen;  
Voor zover nodig de overlegging door de betrokken diensten van de Vergadering te bevelen van die stukken uit de administratie, die verband houden met de onderhavige zaak en die van belang kunnen zijn voor de beoordeling van het beroep, en wel met name die welke betrekking hebben op de schriftelijke bewijsstukken en de aanstellingen van mevrouw Louwage;  
Het beroep gegrond te verklaren, en derhalve de rangschikking bij het interne vergelijkend onderzoek no. B 10 nietig te verklaren evenals het besluit van de secretaris-generaal van het Europese Parlement, dat daarop is gevolgd en waarbij mevrouw Marie-Thérèse Louwage bevorderd werd tot de loopbaan van adjunct-assistent (B 5 - B 4), in de rang B 5 met ingang van 1 december 1964, en zij tevens, met terugwerkende kracht tot diezelfde 1ste december 1964, bevorderd werd tot de rang B 4;  
Te bevelen dat het interne vergelijkend onderzoek no. B 10 op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken moet worden overgedaan op de vroeger vastgestelde voorwaarden en tussen dezelfde, op geldige wijze toegelaten sollicitanten, overeenkomstig de mededeling aan hen gedaan bij brief van 2 december 1964;  
Verweerder te verwijzen in de kosten;

### *Subsidiair:*

Verzoeker toe te laten tot het bewijs, voor zover nodig door alle mogelijke middelen en door het overleggen van verdere stukken, dat zijn stukken van hogere waarde zijn dan die van mevrouw Louwage.”

dat hij daaraan, in zijn repliek, de volgende conclusies toevoegt :

„Hem eveneens toe te laten tot het bewijs dat hierboven onder I, 3, geformuleerd is en dat er op neerkomt door alle mogelijke middelen te bewijzen : „dat de door hem verrichte werkzaamheden blijkens de getuig-schriften van zijn directe chefs, in feite op een niveau liggen dat boven de rang B 5 - B 4 uitgaat.”

Overwegende dat *verweerder* concludeert dat het den Hove behage :

„Het beroep niet ontvankelijk te verklaren;  
subsidiar het ongegrond te verklaren;  
het aanbod van bewijs van verzoeker te verwerpen, met name voor wat betreft het overleggen van stukken betreffende mevrouw Louwage;  
het verzoek te verwerpen;  
verzoeker in de kosten te verwijzen behoudens de door het Parlement als verweerder gemaakte onkosten, een en ander overeenkomstig de toepasselijke bepalingen.”

dat hij voorts in zijn dupliek, concludeert tot verwerping van het aanbod van bewijs, door verzoeker gedaan in zijn repliek;

III — Middelen en gronden van partijen

Overwegende dat het beroep is gericht tegen :

- a) het intern vergelijkend onderzoek no. B 10,
- b) het besluit van 19 november 1964, waarbij mevrouw Marie-Thérèse Louwage in de vacature aangesteld is in de rang B 5, met ingang van 1 december 1964,
- c) het besluit van 5 februari 1965, waarbij mevrouw Marie-Thérèse Louwage aangesteld is in de rang B 4, wederom met ingang van 1 december 1964;

Overwegende dat de middelen en gronden van partijen als volgt kunnen worden samengevat :

*Ten aanzien van de ontvankelijkheid*

1. *Verweerder* voert in de eerste plaats aan dat het beroep niet-ontvankelijk is voor zover dat gericht is op nietigverklaring van het intern vergelijkend onderzoek B 10, aangezien verzoeker niet een samenstel van handelingen kan aanvallen, maar uitsluitend de nietigverklaring kan vragen van een bepaalde handeling waarvan de wettigheid wordt betwist.

*Verzoeker* merkt op dat deze exceptie niet gebaseerd is op enigerlei criterium dat het mogelijk zou maken het begrip „samenstel van handelingen” te definiëren en dit samenstel te onderscheiden van de „bepaalde handeling”. Bovendien worden er niet de bepalingen in genoemd op grond waarvan een beroep gericht tegen een „samenstel van handelingen” niet-ontvankelijk zou zijn. In elk geval is het doel van dit beroep nietigverklaring van de *bepaalde handelingen* waardoor het vacante ambt toegewezen is aan mevrouw Louwage, ondanks het feit dat zij over minder goede stukken beschikte dan verzoeker.

*Verweerder* wijst er nadrukkelijk op dat, volgens artikel 91 van het Statuut, de geschillen van ambtenaren betrekking hebben op de wettigheid *van een voor hen bezwarend besluit*, dat wil zeggen van een besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag dat voor de verzoeker nadeel doet ontstaan. Als zodanig kan men de procedure bij een vergelijkend onderzoek niet beschouwen, meer speciaal niet nu het Hof bij herhaling heeft verklaard dat als bezwarend kunnen worden beschouwd die handelingen, welke rechtstreeks een bepaalde situatie zouden kunnen aantasten.

2. *Verweerder* merkt op dat het beroep in beginsel ontvankelijk is voor zover het zich richt tegen het besluit tot aanstelling van mevrouw Louwage in rang B 5. Er wordt echter geen enkel deugdelijk middel voor nietigverklaring tegen dit besluit aangevoerd. De door verzoeker aangevoerde gronden, namelijk dat bij dit besluit geen rekening zou zijn gehouden met het feit, dat zijn stukken beter zijn dan die van mevrouw

Louwage, en dat het onwettige karakter van de handeling zou voortvloeien uit het onregelmatige verloop van het vergelijkend onderzoek, worden door geen enkel specifiek middel ondersteund.

Naar de mening van *verzoeker* daarentegen blijkt uit het feit dat mevrouw Louwage in de vacature is aangesteld terwijl haar stukken van mindere kwaliteit waren dan de zijne, en dat die aanstelling is gebaseerd op het resultaat van een vergelijkend onderzoek, dat als onregelmatig bekritiseerd is, duidelijk op welke middelen het beroep, voor zover gericht tegen bedoelde aanstelling, gebaseerd is.

3. *Verweerder* houdt staande dat het beroep niet-ontvankelijk is voor zover het de lijst van geschikte kandidaten aanvalt, die is opgesteld door de jury, daar deze jury op dit terrein soevereine macht heeft. Derhalve is iedere discussie over de kwaliteit van de bewijsstukken van *verzoeker* vruchteloos. Zijn aanbod van bewijs moet dus worden verworpen als zijnde niet-ontvankelijk.

*Verzoeker* brengt hiertegen in dat niet kan worden toegegeven dat de jury bij een vergelijkend onderzoek in haar beoordeling soverein is en dat haar beslissingen onaantastbaar zijn zonder daarmee een essentiële materie aan het oordeel van het Hof te onttrekken en zodoende de ambtenaren te beroven van iedere mogelijkheid om in beroep te gaan, zelfs in geval van een door de jury begane flagrante onrechtvaardigheid. Overigens is een dergelijke stelling in strijd met artikel 91 van het Statuut, in welk artikel aan het Hof volledige rechtsmacht wordt toegekend voor wat betreft door ambtenaren ingestelde beroepen, en welk artikel noodzakelijkerwijze van toepassing is op de bepalingen van het Statuut (artikel 30) betreffende de instelling van de jury.

Ten slotte is het verzoek de bewijsstukken van *verzoeker* te bestuderen, evenals diens aanbod van bewijs, volledig in overeenstemming met de jurisprudentie van het Hof (arresten 10-55, 1-56, 27-63).

*Verweerder* antwoordt enerzijds dat artikel 91 van het Statuut de gelegenheid opent voor beroepen tot nietigverklaring, zonder het Hof te dezen aanzien volledige rechtsmacht te verlenen, en brengt anderzijds naar voren dat de door *verzoeker* aangehaalde jurisprudentie in het onderhavige geval óf niet afdoende is óf diens stelling in het geheel niet rechtvaardigt.

4. *Verweerder* voert aan dat het beroep niet-ontvankelijk is voor zover het zich richt tegen de beweerde bevordering van mevrouw Louwage tot de rang B 4. *Verzoeker* is immers ingedeeld in categorie C en zou er dus, daar hij niet in aanmerking kan komen voor een bevordering binnen categorie B, geen belang bij hebben de nietigverklaring van die aanstelling te vragen.

*Verzoeker* houdt daarentegen staande dat zijn belang om te handelen in het onderhavige geval wel degelijk gegrond is. Immers, van tweeën één :

- ofwel, deze aanstelling is geschied door middel van een bevordering, en in dat geval zou verzoeker — aannemende dat het beroep gegrond wordt verklaard — zich ingedeeld zien in de categorie B, waarbinnen hij voor een bevordering in aanmerking zou komen,
- ofwel de aanstelling van mevrouw Louwage in de rang B 4 is, zoals verweerder stelt, gedaan met terugwerkende kracht alsof zij had plaatsgevonden aan het slot van het in het geding zijnde vergelijkend onderzoek, en in dat geval vloeit het belang van verzoeker om die aanstelling aan te vallen voort uit het feit dat de aankondiging van het vergelijkend onderzoek, in plaats van een ambt in de rang B 4, een ambt in de rang B 5 beoogde.

*Verweerder* betoogt dat, zo er al van een latere bevordering van mevrouw Louwage sprake zou zijn geweest, dit toch geen nadeel voor verzoeker zou hebben betekend.

Immers, ook in het veronderstelde geval dat het Hof verzoeker in het gelijk stelt, zou deze zich niet in eens ten gevolge van dit enkele feit ingedeeld zien in categorie B. Het Parlement zou gehouden zijn het intern vergelijkend onderzoek over te doen, en dan zou verzoeker, zelfs als hij op de nieuwe, door de jury opgestelde lijst van geschikte kandidaten een betere plaats zou innemen dan mevrouw Louwage, eerst verzekerd zijn van zijn aanstelling in categorie B door een door het tot aanstelling bevoegde gezag ter zake genomen beslissing.

*Ten aanzien van de feiten*

1. Wat betreft de onregelmatige gang van zaken bij het intern vergelijkend onderzoek B 10 en bij de aanstelling van mevrouw Louwage op de openstaande plaats

*Verzoeker* wijst er nadrukkelijk op, dat het in het geding zijnde vergelijkend onderzoek er een was op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken en dat dus de voornaamste norm voor de rangschikking der kandidaten werd gevormd door de belangrijkheid van die stukken. Nu deze norm niet in acht is genomen, is de gang van zaken bij het vergelijkend onderzoek, evenals bij de daarop gevolgde aanstelling van mevrouw Louwage, onregelmatig geweest.

Ter ondersteuning van deze conclusie geeft verzoeker, aan de hand van de tekst van de aankondiging van het in geding zijnde vergelijkend onderzoek, een nauwkeurige opsomming van zijn bekwaamheden, zijn bevoegdheden, zijn gedrag in de dienst en de beoordelingen, die over hem gegeven zijn gedurende de uitoefening van de hem opgedragen taken (verzoekschrift blz. 3 en 4). Hij vermeldt onder meer een getuigschrift van de adjunct-directeur parlementaire documentatie en voorlichting die hem kenschetst als een „intelligent en toegewijd medewerker, die het verdient bevorderd te worden”.

In verband met een en ander voert hij aan dat zijn stukken beter waren dan die van mevrouw Louwage. Wil men zich daarvan overtuigen, dan zou het voldoende zijn die stukken met elkaar te vergelijken; maar daartoe zou eerst het persoonsdossier van mevrouw Louwage moeten worden overgelegd. De weigering van verweerder om dat dossier over te leggen, terwijl deze dat van verzoeker uit eigen beweging heeft overgelegd, is in strijd met het beginsel dat het overleggen van ieder stuk, dat verband houdt met het geding, naar recht is.

Verzoeker heeft, nadat hij kennis had genomen van het verslag van de jury, dat kort voor het begin van de mondelinge behandeling door verweerder was gedeponereerd, tijdens de zitting getracht het naar zijn mening tegenstrijdige of willekeurige karakter van dat verslag te doen uitkomen.

*Verweerder* wijst er op dat verzoeker op onnauwkeurige wijze melding maakt van twee getuigschriften, het éne van zijn directeur d.d. 5 november 1962, het andere van de adjunct-directeur d.d. 22 november 1961. In dat laatste komen de woorden „die het verdient bevorderd te worden” voor, terwijl het andere er zich toe beperkt vast te stellen dat hij „om die redenen in de loop van het jaar 1962 bevorderd is”.

Wat betreft het overleggen van het persoonsdossier van mevrouw Louwage is het verzoek van verzoeker ongegrond. Enerzijds behoort de beoordeling van de stukken uitsluitend tot de bevoegdheid van de jury, en anderzijds wordt met het persoonsdossier van de ambtenaar, waarvan sprake is in artikel 26, laatste alinea, van het Statuut, klaarblijkelijk het dossier van de verzoeker bedoeld.

Wat ten slotte de door verzoeker op het verslag van de jury uitgeoefende kritiek betreft stelt verweerder, dat de beoordeling van de jury is gebaseerd op juiste feitelijke gegevens en op logische overwegingen en dat die kritiek in ieder geval niet-ontvankelijk is omdat zij voor het eerst tijdens de mondelinge behandeling is geuit.

*Verzoeker* brengt hiertegen in dat het feit dat die kritiek niet eerder kon worden geuit juist zijn oorzaak vindt in de weigering van verweerder om tijdens de schriftelijke behandeling alle door verzoeker in zijn rekest en zijn repliek gevraagde documenten over te leggen.

2. Wat betreft de onregelmatige gang van zaken bij de aanstelling van mevrouw Louwage in de rang B 4

*Verzoeker* verklaart te hebben vernomen dat mevrouw Louwage op 5 februari 1965 bevorderd is tot de rang B 4, met terugwerkende kracht tot 1 december 1964, de datum van haar aanstelling in de rang B 5. Wanneer het zo moet worden opgevat, dat deze aanstelling is geschied als resultaat van het in geding zijnde vergelijkend onderzoek, dan is zij in strijd met de voorwaarden van dat onderzoek, omdat daarin uitdrukkelijk was gestipuleerd dat het ging om een vacature in de rang B 5. Moet daarentegen deze aanstelling worden opgevat als een bevordering, dan



is zij in strijd met artikel 45, lid 1, alinea 2, van het Statuut, daar zij immers is gedaan binnen een termijn van zes maanden na de datum van de vaste aanstelling van mevrouw Louwage in de rang B 5.

*Verweerder* zegt, na te hebben erkend dat het in geding zijnde vergelijkend onderzoek inderdaad was aangekondigd als te gelden voor de loopbaan B 5 — B 4, ter verklaring dat mevrouw Louwage, vóór haar aanstelling op de openstaande plaats, ingedeeld was in de rang C 1, waaraan, in iedere salaristrap, een gelijke salariëring verbonden is als in de rang B 4. Om er „financieel niet op achteruit te gaan”, moest zij dus, na haar aanstelling in de categorie B, worden ingedeeld in de rang 4. Het organisatieschema 1964 is echter pas op 1 december 1964 in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* gepubliceerd, en eerst toen is een plaats in de rang B 4, die nog niet beschikbaar was ten tijde van de aanstelling van mevrouw Louwage in B 5, ter beschikking van het Parlement gesteld. Aangezien nu die aanstelling in B 5 weliswaar in november gedaan was, maar pas met ingang van 1 december 1964 van kracht werd, was het logisch en normaal de plaats B 4, die zojuist ter beschikking van het Parlement was gesteld, eveneens met ingang van die datum aan mevrouw Louwage toe te kennen.

*Verzoeker* brengt hiertegen in dat als het er om ging een „financiële achteruitgang” voor mevrouw Louwage te voorkomen, het Parlement zijn toevlucht had kunnen en moeten nemen tot een volkomen legaal middel, overeenkomstig de administratieve praktijk bij de instellingen, hetwelk hierin zou hebben bestaan dat aan mevrouw Louwage een schadeloosstelling „ad personam” zou zijn toegekend gedurende de zes maanden die zij had moeten wachten voordat zij, in overeenstemming met artikel 45 van het Statuut, had kunnen worden bevorderd tot de rang B 4.

In zijn dupliek beperkt *verweerder* zich er toe nog eens bijzonder te wijzen op de niet-ontvankelijkheid van de conclusies die strekken tot de nietigverklaring van deze aanstelling.

Terwijl *verweerder* op 10 juli 1965 gehoor heeft gegeven aan de uitnodiging van het Hof om alle documenten betreffende de aanstelling van mevrouw Louwage in de rang B 4 over te leggen, stelt *verzoeker* dat de overgelegde stukken onvolledig zijn en dat de stukken, die van beslissend belang zijn, aan het Hof onthouden zijn.

*Verweerder* verzekert daarentegen alle verlangde stukken te hebben overgelegd. Hij verklaart ter beschikking van het Hof te blijven om aan al hetgeen het Hof zou gelasten, gevolg te geven.

#### IV — Procedure

Overwegende dat de procedure regelmatig verlopen is;  
dat het Hof (Tweede Kamer), op rapport van de Rechter-Rapporteur, de Advocaat-Generaal gehoord, *verweerder* uitgenodigd heeft

alle administratieve bescheiden met betrekking tot de aanstelling van mevrouw Marie-Thérèse Louwage in de rang B 4 over te leggen;

dat verweerder op 10 juli 1965 gehoor heeft gegeven aan deze uitnodiging;

dat hij op 8 oktober 1965 het verslag van de jury over het in geding zijnd vergelijkend onderzoek heeft overgelegd;

Overwegende dat partijen ter zitting van 13 oktober 1965 zijn gehoord in hun mondelinge toelichtingen;

dat de Advocaat-Generaal ter zitting van 10 november 1965 zijn conclusie heeft genomen;

## TEN AANZIEN VAN HET RECHT

### Ten aanzien van de ontvankelijkheid

1. Overwegende dat verweerder de exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt van de conclusies die betrekking hebben op het interne vergelijkend onderzoek no. B 10, aanvoerende dat verzoeker niet de nietigverklaring kan vragen van een vergelijkend onderzoek, dat wil zeggen van een samenstel van handelingen, maar uitsluitend van één bepaalde voor hem nadelige handeling;

Overwegende dat verzoeker zijn beroep hoofdzakelijk heeft gericht tegen de aanstelling die gedaan is als resultaat van het in geding zijnde vergelijkend onderzoek;

dat de conclusies die betrekking hebben op het vergelijkend onderzoek slechts ontvankelijk zijn voor zover zij het tegen de hogerbedoelde handeling gerichte beroep ondersteunen;

2. Overwegende dat verzoeker het besluit van de secretaris-generaal d.d. 19 november 1965 aanvalt, waarbij mevrouw Marie-Thérèse Louwage in de vacature is aangesteld en ingedeeld in de rang B 5 met ingang van 1 december 1964;

Overwegende dat dit besluit door de secretaris-generaal met terugwerkende kracht is ingetrokken en vervangen door een later besluit, nog vóórdat dit beroep werd ingesteld;

dat deswege moet worden geconcludeerd dat het beroep voor zover gericht tegen genoemd besluit, doelloos is;

dat de conclusies strekkende tot nietigverklaring daarvan dus niet-ontvankelijk zijn;

3. Overwegende dat verzoeker overigens de nietigverklaring vraagt van het besluit van de secretaris-generaal van 5 februari 1965, hetwelk het daaraan voorafgaande besluit van 19 november 1964 „intrekt en vervangt” en mevrouw Marie-Thérèse Louwage aanstelt in de rang B 4;

Overwegende dat het van kracht worden van dat besluit met terugwerkende kracht is gesteld op de datum waarop de voorgaande

aanstelling in de rang B 5 van kracht was geworden, te weten op 1 december 1964;

dat in dat besluit, en wel in artikel 2, wordt bepaald dat „mevrouw Marie-Thérèse Louwage van het directoraat-generaal van algemene zaken wordt overgeplaatst naar het directoraat-generaal van de administratie” en aldus de overgang van de oorspronkelijke diensttak naar die, waaronder het ambt ressorteert waarvoor het vergelijkend onderzoek is gehouden, tot stand wordt gebracht;

dat deze overplaatsing één van de typische gevolgen is die verbonden zijn aan het aanstellingsbesluit, genomen bij het einde van het vergelijkend onderzoek :

dat om al die redenen het in het geding zijnde besluit van 5 februari 1965 in werkelijkheid de handeling is die, in stede van het aanstellingsbesluit in de rang B 5, het slot vormde van de aanwervingsprocedure die geopend was met het in het geding zijnde vergelijkend onderzoek;

dat verzoeker, die aan dat vergelijkend onderzoek heeft deelgenomen, derhalve ontvankelijk is in zijn verzoek tot nietigverklaring van dat besluit;

4. Overwegende dat verzoeker ten slotte concludeert dat het Hof zal bevelen, dat het interne vergelijkend onderzoek B 10 moet worden overgedaan, op de vroeger vastgestelde voorwaarden en tussen dezelfde sollicitanten, die op de lijst van geschikte kandidaten voorkwamen;

Overwegende dat het uitsluitend tot de bevoegdheid van het tot aanstelling bevoegde gezag behoort om te beoordelen of het gewenst of noodzakelijk is een vergelijkend onderzoek te organiseren;

dat het Hof dus niet de opening of heropening van een vergelijkend onderzoek zou kunnen bevelen zonder inbreuk te maken op de prerogatieven van het administratieve gezag;

dat op grond hiervan de onderhavige conclusies niet-ontvankelijk zijn;

#### Ten principale

Overwegende dat, om de hiervóór uiteengezette redenen, het besluit van 5 februari 1965 de handeling vormt door welke het administratieve gezag de procedure van het in geding zijnde vergelijkend onderzoek heeft beëindigd en in de vacature heeft voorzien;

dat dat besluit de aanstelling inhield van mevrouw Marie-Thérèse Louwage in de rang B 4, in de loopbaan van adjunct-assistent bij het directoraat-generaal van de administratie, terwijl in de aankondiging van het in geding zijnde vergelijkend onderzoek uitdrukkelijk vermeld was dat de openstaande plaats, binnen het kader van die loopbaan, gerangschikt was in de rang B 5;

dat overigens de met de beoordeling van de schriftelijke bewijsstukken van elk der sollicitanten belaste jury een lijst van geschikte kandidaten heeft opgesteld met het oog op de vervulling van die plaats;

dat op die gronden geconcludeerd moet worden dat het aangevallen besluit, houdende de aanstelling van mevrouw Louwage in de rang B 4, niet in overeenstemming is met bepaalde essentiële voorwaarden van het vergelijkend onderzoek;

dat dat besluit derhalve niet op regelmatige wijze tot stand is gekomen;

Ten aanzien van de kosten

Overwegende dat krachtens artikel 69, lid 2, alinea 1, van het Reglement voor de procesvoering de in het ongelijk gestelde partij in de kosten wordt verwezen;

dat verweerder, in het ongelijk gesteld zijnde, in de kosten moet worden verwezen;

Gezien de processtukken;

Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;

Gehoord partijen in haar pleidooien;

Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;

Gelet op het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Economische Gemeenschap, en het protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie;

Gelet op het Statuut van de ambtenaren van de Europese Economische Gemeenschap en van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, met name op de artikelen 29, 30, 90 en 91 en op de bijlage III daarvan;

Gelet op artikel 69 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede Kamer),

rechtdoende,

1. Vernietigt het besluit van 5 februari 1965, houdende de aanstelling van mevrouw Marie-Thérèse Louwage in de rang B 4;
2. Veroordeelt verweerder in de proceskosten.

Ontzegt het meer of anders gevorderde.

Aldus door het Hof gewezen en ondertekend te Luxemburg op veertien december negentienhonderdvijfenzestig.

Strauß

Donner

Monaco

Uitgesproken ter openbare terechtzitting, gehouden te Luxemburg op veertien december negentienhonderdvijfenzestig.

De Griffier,  
A. Van Houtte

De President van de Tweede Kamer,  
W. Strauß